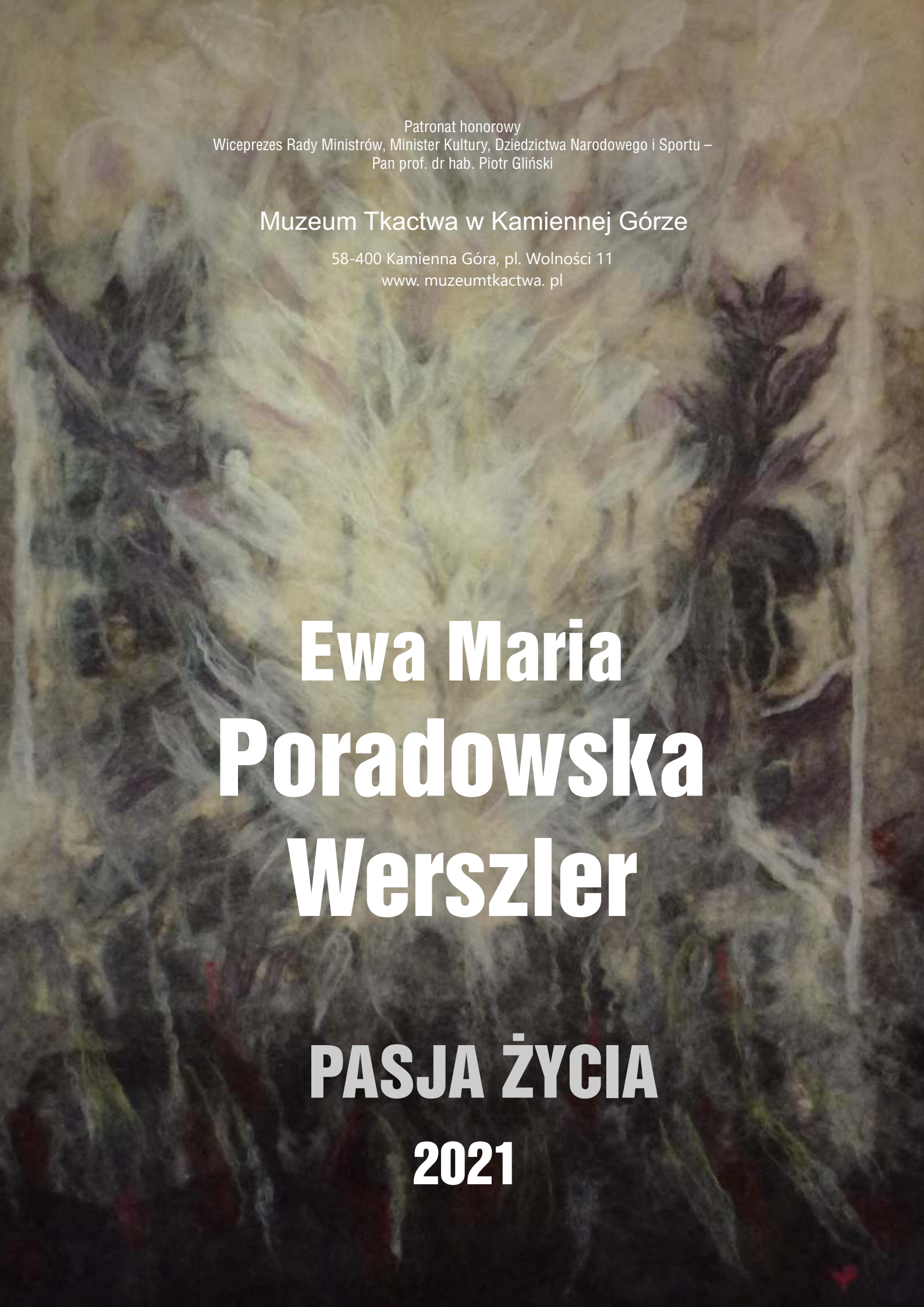

Patronat honorowy
Wiceprezes Rady Ministrów, Minister Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Sportu –
Pan prof. dr hab. Piotr Gliński

Muzeum Tkactwa w Kamiennej Górze

58-400 Kamienna Góra, pl. Wolności 11
www.muzeumtkactwa.pl

Ewa Maria Poradowska Werszler

PASJA ŻYCIA

2021

*Gdy nitka świetlista wątkiem się staje
Fantasmagoria w tkaninie powstaje
EPW*

Prof. Ewa Maria Poradowska-Werszler

e-mail: ewapw@op.pl
www.epw.wro7.pl
www.gt.wro7.pl

Urodziła się w Warszawie w 1942 roku, związana z Kaliszem od pięciu pokoleń, mieszka z rodziną we Wrocławiu. Studia ukończyła w 1967 roku w PWSSP (obecnie ASP im. E. Gepperta) na Wydziale Architektury Wnętrz, pod kierunkiem prof. Władysława Winczego we Wrocławiu. Tytuły naukowe (doktorat, dr hab., prof. zw. sztuk plastycznych) uzyskała w ASP im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi w latach 1999–2005. Jest honorowym obywatelem miasta Kowary i Ambasadorem Karkonoszy.

Zajmuje się sztuką włókna, maluje wełną i pastelami, aranżuje wnętrza i ekspozycje wystawiennicze. Prowadzi działalność naukowo-dydaktyczną i publicystyczną

Od 1968 roku jest członkiem ZPAP Okręgu Wrocławskiego, W 1972 roku powołała Grupę Tkacką „10 x TAK”; od 1974 roku jest kuratorem generalnym Festiwalu Sztuki Włókna-Kowary na Dolnym Śląsku, a od 1978 roku kieruje założoną z własnej inicjatywy Galerią Tkacką „na Jatkach” we Wrocławiu. W 1996 roku podjęła pracę w Studium Podyplomowym „Dyscypliny Plastyczne w Architekturze” w ASP we Wrocławiu, oraz powołała kolejną grupę tkacką – „Wątek”. Od 2000 roku jest jurorem i doradcą artystycznym Międzynarodowego Biennale Artystycznej Tkaniny Lnianej „Z krosna do Krosna”. Od 2005 roku należy do Stowarzyszenia Twórczego „Polart” w Krakowie i Stowarzyszenia Pastelistów Polskich. Jest prezesem Fundacji na rzecz Rozwoju Wrocławskiej Tkaniny Artystycznej. W latach 2002–2017 pracowała w UAM w Poznaniu na Wydziale Pedagogiczno-Artystycznym w Kaliszu, gdzie założyła Pracownię Tkaniny Artystycznej, którą kierowała do przejścia na emeryturę w 2017 roku.

Twórczość prezentowała na 86. wystaw indywidualnych oraz brała udział w 465 wystawach zbiorowych w kraju i na świecie. Z okazji 50-lecia pracy twórczej prezentowała swoją twórczość w Centralnym Muzeum Włókiennictwa w Łodzi (2017), oraz w Muzeum Miejskim we Wrocławiu w Sali Wielkiej Starego Ratusza (2018).

Za całokształt działalności artystycznej otrzymała: Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski; Złoty i Srebrny Medal „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”, Złotą Odznakę Towarzystwa Miłośników Wrocławia; Złotą Odznakę ZPAP; Medal „Merito de Wratislavia” - Zasłużony dla Wrocławia, Odznakę Honorową Złotą „Zasłużony dla Województwa Dolnośląskiego”; Srebrny Krzyż Zasługi; Srebrna Odznaka „Zasłużony dla Województwa Wrocławskiego i Miasta Wrocławia”; Zasłużony działacz kultury.

Na okładce:
Miejsce spotkania z przedwiecznym słowem, 2014, wym. 100 x 70 cm

Prace znajdują się w zbiorach: Muzeum Watykańskie, Rzym; Raiffeisenhof Bildungszentrum, Graz, (Austria); Museum Möbel Lang w Basel, (Szwajcaria); Muzeum Sremska Mitrovica (Serbia); Centralne Muzeum Włókiennictwa w Łodzi; Muzeum Tkactwa w Kamiennej Górze; Dom Carla i Gerharta Hauptmannów w Szklarskiej Porębie Oddział Muzeum Karkonoskiego w Jeleniej Górze; Muzeum Lubuskie im. Jana Dekerta w Gorzowie Wlkp.; Museum Art Gallery of Szombathely, Szombathely (Węgry); Centralne Muzeum Morskie w Gdyni; Muzeum Rzemiosła w Krośnie; Muzeum Archidiecezjalne we Wrocławiu; Muzeum Historyczno-Etnograficzne im. Juliana Rydzkowskiego w Chojnicach (Kolekcja Dziel Współczesnej Sztuki Polskiej); Kolekcja Biura Wystaw Artystycznych w Miechowie; Zbiory Książnicy Pomorskiej, Buk k. Szczecina; Galerie AM-DAMM w Dreźnie (Niemcy); Galeria Artemision w Görlitz (Niemcy); SBWA (obecnie Galeria Test, Mazowiecki Instytut Kultury) w Warszawie; Kolekcja Miniatur Fundacji „Protexil”; Centrum Promocji ZWCH – Stilon w Gorzowie Wlkp.; Studio Sadey in Naven (Kanada); Punta del Este (Urugwaj); Galeria „Lotos” w Kamiennej Górze; oraz w kolekcjach prywatnych w kraju i za granicą (Anglia, Austria, Brazylia, Dania, Kanada, Niemcy, Szwajcaria),

Czas

Nić zaplątana, nić rozczochrana
Długa i krótka, szara i biała
Nić tęczowa w słońcu skąpana
Nić sucha, sprężysta, puszysta
W procesie akcji
moczone, suszone i wyczesane
pracowitym dloniom ustala
czas kreacji

2014

Światło ziemi

Strumieniem światła droga znaczone
w głębię fenomenu wiedzie
Promieniem talentu dusza dotknięta
słucha natury i źródłem jest piękna

2015 EWP

Źródło Św. Anny w Kowarach, 2018, 165 x 92 cm

Powiew ciszy nad Jedlicą, 2020, wym. 170 x 98 cm

Jedlica - górską rzeką
raz wezbrana, niesforna,
lub wyschnięta, pokorna
wije się między domami
od zawsze,
dniami i nocami
unoszą skarby natury
artystów zdumiewa
Isnieniem struktury,

2020

Kowary
Pejzażem gór otoczone
Wielonem chmur wystrojone
Natchnieniem uwiecznione
Dotykem ciszy namaszczone

2007

EPW

Pustynia aniołów, 2015, wym. 170x115 cm

Początek i kres, 2021, wym. 110 x 70 cm

Pasja życia **Ewy Marii Poradowskiej-Werszler**

Chociaż tkactwem interesowała się już w dzieciństwie, dopiero wiele lat później, już po studiach, owo zainteresowanie przerodziło się w przygodę życia. Studia - architektura wnętrz - zapewne rozbudziły w niej predyspozycje do twórczości wieloaspektowej - wszak tkanina nie ma czytelnej natury - pozostaje obrazem, ale jednocześnie przestrzenna swoboda nadaje jej charakter obiektu niemal rzeźbiarskiego. I ten dualizm Ewa Poradowska-Werszler potrafiła wykorzystać i wyeksponować w swojej pracy artystycznej.

Początkowo fascynowała ją tekstura włókna, różnorodność przeplotów, dzięki którym można kształtować reliefowe narastanie struktur. Podążała więc za procesem: rytmem, układem, zespoleniem obrazu z materią. To pozwalało jej pilnować porządku, harmonii, wspólnej ekspresji kompozycji, faktury i koloru. Inspirował ją sam sposób tkania i wynikająca z niego geometria, rozbudowywana przez nią w odniesienia do architektury. Z kolei wrażliwość na kolor sprawiała, że nawet przy powściągliwym dawkowaniu barw, najbardziej strukturalnym kompozycjom umiała nadać malarski charakter.

Struktura stymuluje światło, kolor - pamięć i skojarzenia, doskonalenie warsztatu - poszukiwanie własnej drogi, własnych rozwiązań. Różne więc inspiracje, fascynacje i motywacje prowadziły ją latami doświadczeń od gobelinu przez strukturalne kompozycje do przestrzennych instalacji. Od wełny przez szal i jutę do gotowych elementów lnianych czy plastikowych, do papieru czerpanego, do owczego runa. Z bezgranicznym zanurzeniem się w procesie tworzenia. Sensualnym, bo stymulowanym dotykem, a jednocześnie metafizycznym, skoro czas bywa tu doświadczany powtarzalnością ruchów rąk, jak w medytacji, modlitwie, transie rytuału.

Nie jest to jednak artystka, która przywiązuje się do nawet najbardziej udanych dokonań. Lubi wyzwania, poszukiwanie coraz to innych środków i sposobów wyrazu, kiedy intuicja łączy się z wyobraźnią, ręce nabierają nowej praktyki, a efekt tej twórczej pracy pokazuje nowe możliwości. Tak było z papierem czerpanym. Tworząc kompozycje z gęstej pulpy pozostała co prawda w konwencji geometrycznych układów, ale wyzwoliła się z wszelkich aluzji do realności. Ponadto, skoncentrowana na eksponowaniu naturalnych własności materii ograniczyła paletę do barw ziemi i powietrza - ugry, biele i im podobne zdyscyplinowały układ kolorystyczny doprowadzając do coraz bardziej wysublimowanych monochromatycznych kompozycji.

Obłok świetlny, 2015, wym. 100x70cm

Papier nie odciągnął jej jednak od tkaniny. Jej ręce potrzebowały dotyku wełny, a nos pierwotnego zapachu runa. Do tego powróciła w kolejnym, frapującym rozdziale pracy artystycznej. A może po prostu zapragnęła wolności? Ucieczki od układu, porządku i logiki? Poddania się impulsowi, ekspresji, niedopowiedzeniom?

Strzyż ma swój kolor i swój brud. Brud trzeba wypłukać, a kolor zostawić albo zmienić. I przygotować do pracy, w której udział bierze gorąca woda, starte mydło, delikatny masaż i żmudne, cierpliwe powtarzanie procedur obrzędu nawarstwiania i utrwalania. To uważnie kontrolowany proces twórczy, w którym - jak mówi artystka - jest miejsce na spontaniczność, ale nie na przypadek.

Z runa owczego powstają miękkie i delikatne obrazy. Niczym smugi rozmazanej farby kreują je pasma włókna, pajęczko rozciągnięte, pełne światła i powietrza, nakładane jedno na drugie, tworząc kompozycje zaskakujące lekkością, urodą, impresją kolorystyczną. Ktoś nazwie je mgłą, ktoś mgławicą. Być może zainspirowane zostały pogodą lub niepogodą nieba, chmurami, czasem nagle rozświetlonymi blaskiem, jakimś zapamiętanym krajobrazem, rośliną... a może nastrojem autorki - emocjami, refleksjami, rozmarzeniem... albo po prostu radością zestawiania barw, przenikania jednych ku drugim przez przejryste palimpsesty runa. Czasami coś sugerują układem i kolorem pasm czy plam. Ale nie muszą nic opowiadać. Są. A wzrok zabierze z nich, co zechce.

Zofia Gebhard

Duch tchnie, kędy chce, 2017, wym. 100 x70 cm

Sztuka w bliskim związku z miejscem tworzenia.

Dolny Śląsk jest dla artystki źródłem twórczej inspiracji. Od 1946 roku mieszka we Wrocławiu. Tu zdobyła wykształcenie, rozpoczęła karierę artystyczną i naukową, założyła rodzinę. Tu powołała do życia wiele grup artystycznych i organizacji działających na rzecz rozwoju współczesnej tkaniny. Dzięki prof. Ewie Marii Poradowskiej-Werszler, Dolny Śląsk, region o bogatej historii włókiennictwa, stał się obszarem działań artystycznych, kultywujących dawne tradycje tkackie, przypominających ważną rolę tkaniny w sztuce. Dolnośląskie krajobrazy, kontakt z naturą, spotkania z ludźmi, możliwości

tworzenia i prezentacji obiektów artystycznych, inspirują artystów zajmujących się sztuką włókna. Genius loci jest obecny w twórczości Ewy Marii Poradowskiej-Werszler. W Jej realizacjach artystycznych widoczne są karkonoskie pejzaże, elementy górskiego krajobrazu Kotliny Jeleniogórskiej, przyroda, zabytkowa architektura. Wyjątkowe miejsca i zjawiska zostały zaprezentowane w sposób charakterystyczny dla autorki, z wykorzystaniem zarówno tradycyjnych technik tkackich, jak i własnych, nowatorskich, eksperymentalnych rozwiązań. Tkanina stała się doskonałym medium wyrażającym osobiste przeżycia i refleksje artystki, posłużyła jako sposób prezentacji impresjonistycznych obrazów

Posłaniec miłości, 2016, wym. 100x70cm

otaczającej rzeczywistości. Działalność prof. Ewy Marii Poradowskiej-Werszler spowodowała wzrost zainteresowania dolnośląskiej publiczności, tkaniną artystyczną jako dziedziną sztuki. Organizowane przez Artystkę i Animatorkę wydarzenia wystawiennicze, plenery tkackie, sympozja, konferencje, działalność artystyczna i dydaktyczna stały się ważnymi elementami życia kulturalnego regionu. Promocja szeroko pojętej sztuki włókna przyczyniła się do wzbogacenia oferty dolnośląskich ośrodków i instytucji kultury. Muzeum Tkactwa w Kamiennej Górze jako depozytariusz tradycji tkackich, instytucja badająca i propagująca regionalne dziedzictwo

kulturowe, od dziesięcioleci współpracuje z prof. Ewą Marią Poradowską-Werszler. Realizuje wystawy współczesnej tkaniny artystycznej, uczestniczy w wydarzeniach Festiwalu Sztuki Włókna WT-Kowary, prezentuje i wspiera działania twórcze artystów, powiększa muzealną kolekcję unikatowych tkanin. Wszystko to jest możliwe dzięki nieocenionej pomocy organizacyjnej i opiece merytorycznej prof. Ewy Marii Poradowskiej-Werszler. Za co z całego serca dziękuję.

Małgorzata Ogonowska

Dyrektor Muzeum Tkactwa w Kamiennej Górze

Kowarskie klimaty, 2019, wym.165-94 cm

Wystawa w ramach XLVIII Międzynarodowego Festiwalu Sztuki Włókna – Kowary 2021
w terminie od 11 września-do 31 października 2021

Organizator:

Fundacja na rzecz
Rozwoju Włocławskiej
Tkaniny Artystycznej

Współorganizatorzy w ramach Międzynarodowego Festiwalu Sztuki Włókna – Kowary 2021

**Ministerstwo
Kultury
Dziedzictwa
Narodowego
i Sportu**

**DOLNY
ŚLĄSK**

Patronat medialny:

KURIER KOWARSKI
Gazeta Kowarska

